

Ting, maa hans Ret være større, naar hele Samfundet har Nytte af hans Arbejde, end naar kun en enkelt indskrænket Kreds, over for hvilken man gennem en Patentlov vil sikre hans Fortrinsret, har Nytte deraf. Over for den ærede Ministers Dmtale af Bestemmelsen i § 16 om offentlig Fremlæggelse, at den er et Led i det hele System, som Loven slaar ind paa, skal jeg bemærke, at den ganske vist er et Led, men det er ikke dermed afgjort, at den er et nødvendigt Led, at ikke Systemet bliver det samme, selv om man foretog en Begrænsning af dette enkelte Led, saaledes at de Farer, jeg har søgt at paapege, blive undgaaede. Hvad der for mig er det farlige, er, at man skal fremlægge Ansøgningen med Bilag, det vil sige med hele Udformningen i det enkelte af den Opfindelse, der er Tale om, med Opgivelse af alle Enkeltheder og af alle Tanker, der ere nedlagte deri. Jeg vilde i og for sig finde det høist naturligt, at man offentlig bekendtgjorde, at en Opfindelse, gaaende i den og den Retning, forelaa, og at enhver, der havde Anledning til at være bange for, at hans Ret skulde blive gaaet for nær, havde Krav paa at saa Sagen oplyst. Det forekommer mig, at en saadan Begrænsning af den almindelige Eftersynsret ikke vil være udelukket, selv om man i øvrigt vil fastholde det System, hvorpaa Undersøgelsen her er grundet.

Indenrigsministeren (Singer slev):

Det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) har ganske Ret i, at paa det teoretiske Omraade ere Begreberne over for Patentspørgsmaalet langt fra klarede — det turde være, at de endog kunne være ret forvirrede. Men naar det ærede Medlem vil kunne hævde, at Opfattelserne fjerner sig noget fra hinanden, og at man ikke er enig om, hvorledes man teoretisk skal begrunde det ene eller andet, saa maa han dog indrømme, at Praksis er avanceret ganske godt, og dertil maa man holde sig, selv om der paa enkelte Punkter kan være Huller i vor Videns og Uklarhed med Hensyn til, hvorledes disse Punkter skulle begrundes. Hvorledes Staten skal komme til at hjælpe Opfinderne, hvis man ikke vil give dem Patent, staar for mig uklart. Det ærede Medlem siger, at saa kan man hjælpe dem paa en noget bedre Maade; men jeg tænker mig, at det da vil gaa som hidtil, at man først kommer bagefter med Hjælpen, at det vil gaa saaledes, at naar en Mand godtgør, at han har ofret betydeligt paa en Opfindelse, men at den ikke er lykkes ham, at andre have faaet fat i den o. s. v., saa giver man ham til sidst en Nødhjælp. Det er imidlertid

ikke den Maade, hvorpaa man skal hjælpe Opfindere. Derfor tror jeg, at det er bedre at give dem, hvad de altid selv ville ønske, nemlig et Patent. Patentet er et Gode for Opfinderen, som han nødvendig vil renoncere paa, og det er den naturlige Maade at hjælpe ham paa.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 3dje Valgkreds (Beth) syntes nu at erkende, at det er rigtigt, hvad jeg har sagt, at Patentet nu er meget lidet værd, da den patenterede Genstand kan indføres fra Udlandet og falholdes her. Det ærede Medlem siger, at det maa den vedkommende forebygge ved ogsaa at tage Patent i Udlandet, men det ærede Medlem er ikke opmærksom paa, at har vedkommende ikke taget dette Patent, har han forsomt det, saa kan han ikke længer saa det, naar Genstanden først er bleven bekendt der og er indført hertil. Han kan kun sikre sig forud ved at tage Patent i Udlandet. Men herefter vil dette Forhold blive langt klarere, idet man faar en virkelig Beskyttelse og altsaa ogsaa kan ofre noget for at saa denne Beskyttelse. Jeg har vist ikke husket ret, da jeg før udtalte mig om det ærede Medlems Nøjsomhed. Jeg burde ganske vist have sagt, at det ærede Medlem altid er nøjsom eller i det mindste ønsker at være det. Om det altid er lykkes ham, er et andet Spørgsmaal; jeg tror nok, at naar jeg nærmere kom til at undersøge det, kunde jeg nævne Tilfælde, hvor det ærede Medlem ikke over for mig har været saa nøjsom, f. Eks. paa Zifferiomraadet. Men naar det ærede Medlem ønsker, at det skal betragtes som Nøjsomhed, saa for mig gerne; det skal ikke komme os imellem.

Jeg har indrømmet og maa ogsaa indrømme det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier), at der for Krigsbestyrelsen er givet en Undtagelsestilling, og det turde være, at man i det hele burde give Staten en Undtagelsestilling, thi det er Staten, som giver Patentretten. For øvrigt skal jeg bemærke, at som det vil fremgaa af Lovforslaget, saaledes som det blev fremsat i det andet Ting, er den Vej, man nu er gaaet, ikke den eneste, man kan gaa. Men kan godt gaa andre Veje, saaledes som det oprindelige Lovforslag gjorde. Men naar man nu har indskrænket sig til at give Krigsbestyrelsen en Undtagelsestilling, saa er det, fordi det kan være, at en Opfindelse er af en saa eminent Betydning og Vigtighed for den, at man maa se lidt hurtigt og nemt at komme til et Resultat om, hvad man kan bruge eller ikke. Hvad § 16 angaar, anser det ærede Medlem den alene for en Byrde for Patenthaveren,